

Udvalgets spørgsmål til justitsministeren og beskæftigelsesministeren og disses svar herpå

Spørgsmål og svar er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 11-29, 32-42, 48 og 49 er stillet til justitsministeren. Spørgsmål 43, 44, 46 og 47 er stillet til beskæftigelsesministeren.

Spørgsmål 11:

Kan ministeren bekræfte, at lovforslaget indebærer, at forældelsesfristen for reparationsarbejder udført for forbrugere bliver 10 år, mens reklamationsfristen for tilsvarende fabriksnye genstande er 2 år.

Svar:

Justitsministeriet går ud fra, at spørgsmålet vedrører fristerne for at fremsætte krav i anledning af mangler henholdsvis ved udført reparationsarbejde på varer eller fast ejendom og ved købte varer.

Det er korrekt, at der i dag efter købeloven gælder en reklamationsfrist på 2 år ved køb af varer. Lovforslaget går ikke ud på at ændre denne frist eller at indføre en tilsvarende reklamationsfrist ved reparationsarbejder, som ikke er omfattet af købeloven.

Muligheden for at gøre krav gældende i anledning af mangler ved reparationsarbejde bortfalder i dag først endeligt ved forældelse, og lovforslaget medfører som nævnt ingen ændring heri. For fordringer i anledning af sådanne mangler gælder i dag en 5-årig forældelsesfrist, der suspenderes ved fordringshaverens uvidenhed om sit krav eller om skyldnerens opholdssted, kombineret med en absolut 20-årig forældelsesfrist. Forslaget til ny forældelseslov går ud på at forkorte disse frister til henholdsvis 3 og 10 år. Samtidig foreslås det, at der ikke gyldigt kan indgås aftaler med forbrugere om kortere frister.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 9 vedrørende lovforslaget.

Spørgsmål 12:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 14/5-07 fra advokatfirmaet Elmer & Partnere, vedr. L 165 og L 166, jf. L 165 – bilag 9.

Svar:

Advokat Karsten Høj og advokat Søren Kjær Jensen anfører i brevet af 14. maj 2007 en række betragtninger vedrørende virkningerne af forslaget til ny forældelseslov for krav i anledning af personskade, herunder særligt for krav i anledning af arbejdsskader.

Advokaterne kritiserer for det første, at der indføres en 3-årig forældelsesfrist for krav i anledning af personskader.

For det andet anfører de, at det er uklart, hvordan begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen fastlægges ved krav i anledning af arbejdsskader.

For det tredje kritiserer advokaterne den 1-årige tillægsfrist, der foreslås indført ved lovforslagets § 21, stk. 2, hvorefter forældelse tidligst indtræder et år efter, at en myndighed har givet meddelelse om sin afgørelse, hvis en sag om fordringens eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, er indbragt for den administrative myndighed inden forældelsesfristens udløb.

For så vidt angår spørgsmålet om indførelse af en almindelig 3-årig forældelsesfrist, skal Justitsministeriet anføre, at forslaget bygger på Forældelsesudvalgets anbefaling i betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen.

For almindelige krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade gælder i dag en 5-årig forældelsesfrist, som suspenderes ved fordringshaverens utilregnelige uvidenhed om kravet eller skyldnerens opholdssted, kombineret med en 20-årig forældelsesfrist, som regnes fra kravets stiftelsestidspunkt. Den 5-årige frist er fastlagt ved 1908-loven om forældelse af visse fordringer, mens den 20-årige frist er fastlagt ved Danske Lov 5-14-4.

Højesteret har i en dom, der er optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2000, side 19, fastslået, at 1908-loven ikke finder anvendelse på krav i henhold til arbejdsskadessikringsloven. Således er sådanne krav alene underlagt den 20-årige foræl-